

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Evgheni Tronciu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, terț SRL „Alco-Logistic” privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

împotriva deciziei din 9 iulie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-785/24
NR. PIGD 2-22016300-01-3ra-13092024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: L. Holevițaia
Curtea de Apel Chișinău: Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

23 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 februarie 2022, Evgheni Tronciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la anularea răspunsului nr. 02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022, obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil-decizia prin care să fie constatat că dreptul petiționarului protejat de art. 1 al Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal a fost încălcat, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la 1 noiembrie 2021 a depus plângere către CNPDCP, prin care a sesizat autoritatea publică pârâtă, pe pretinsul fapt de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal ce-l vizează, prin intermediul sistemului de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) instalat ilegal de către reprezentanții SRL „Alco Logistic” în interiorul mijlocului de transport „XXXX”, anul producerii XXXX, cu nr/î XXXX. Acest sistem de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) a fost instalat în interiorul mijlocului de transport fără acordul proprietarului Evgheni Tronciu. Sistem de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) a preluat ilegal datele cu caracter personal ale reclamantului Evghenii Tronciu, începând din 1 februarie 2021 până la 28 aprilie 2021 pe 24/24 ore.

3. Menționează că prin răspunsul cu nr. 02/2-05/T-624/21 din 9 noiembrie 2021, a fost informat de reprezentanții CNPDCP că, este necesar prezentarea probelor suplimentare. Astfel, la 23 noiembrie 2021, Evghenii Tronciu a depus cerere către CNPDCP, prin care a solicitat anexarea la plângerea depusă la data de 1 noiembrie 2021 a probelor suplimentare, și anume: copia certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport „XXXX”, anul producerii XXXX, cu nr/î XXXX, și copia demersului din 29 iulie 2021.

4. Notează că prin răspunsul cu nr.02/2-05/3285 din 29 noiembrie 2021, a fost informat de reprezentanții CNPDCP că, Evghenii Tronciu în calitate de subiect al datelor cu caracter personal nu a respectat procedura prestabilită de art. 27 alin.(1) al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

5. Relevă că la 29 decembrie 2021 s-a adresat către CNPDCP cu o cerere prealabilă prin care a solicitat, emiterea unei decizii privind constatarea că, dreptul petiționarului Evgheni Tronciu protejat de art. 1 al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal a fost încălcat. Însă, prin răspunsul nr.02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022 emis de CNPDCP, cererea prealabilă depusă de reclamantul Evgheni Tronciu a fost respinsă.

6. Astfel, consideră că autoritatea publică pârâtă neîntemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea cererii prealabilă și, ca urmare, reclamantul solicită instanței de judecată, admiterea acțiunii.

7. Reclamantul făcând trimitere la prevederile art. 10 alin. (1), 17, 20, 189 alin. (1) din Codul administrativ, consideră că reprezentanții CNPDCP eronat au ajuns la concluzia privind necesitatea respectării procedurii prestabilită de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, și ca urmare după părerea petentului, procedura administrativă urma a fi continuată cu întocmirea în privința reprezentanților SRL „Alco Logistic” a deciziei privind încălcarea Legii privind protecția datelor cu caracter personal și procesului-verbal cu privire la contravenție.

8. În opinia reclamantului obiect al examinării plângerii inițiale depusă către CNPDCP îl constituie verificarea legalității acțiunilor pretins ilegale ale reprezentanților SRL „Alco Logistic” și anume, dacă a fost săvârșită contravenția prevăzută de art. 74¹ din Codul contravențional, sau o altă contravenție, ori infracțiune.

9. Reclamantul reiterând prevederile art. 1, 3 și 5 ale Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a susținut că probatoriul anexat la plângere (în cadrul procedurii administrative) și conținutul normelor legale, impunea necesitatea emiterii unei decizii de constatare a încălcării prevederilor legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, anume prin fapt de prelucrarea ilegală a datelor cu caracter personal ce-i vizează, prin intermediul sistemului de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) instalat ilegal de către reprezentanții SRL „Alco Logistic” în interiorul mijlocului de transport „XXXX” anul producerii XXXX, cu nr/î XXXX.

10. Relevă că alegațiile reprezentanților autorității publice pârâte referitoare la faptul că, petiția nu a fost însoțită de documente sau dovezi, reclamantul le apreciază ca neîntemeiate, deoarece indiferent de faptul dacă are sau nu Evghenii Tronciu careva probe și/sau dovezi de anexat, CNPDCP este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu (art. 22 din Codul administrativ) în cadrul unei proceduri administrative realizate în mod simplu, adecvat, rapid, eficient (art. 28 din Codul administrativ) și corespunzător scopului prevăzut de Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care constă în asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la

inviolabilitatea vieții intime, familiale și private (art.1 al Legii nr.133 din 08.07.2011).

11. Mai invocă că, încercarea autorității publice de a justifica neprotejarea datelor personale ale reclamantului Evgheni Tronciu prin inversarea sarcinii probațiunii pe seama reclamantului, este neîntemeiată, deoarece art. 75 alin. (4) din Codul administrativ, prevede dreptul și nu obligația petentului de a anexa la petiție și dovezile sau documentele confirmative, pe când CNPDCP este obligat să asigure buna funcționare și desfășurare a procedurii administrative (art. 68 lit. a) din Codul administrativ). Argumentele autorității publice CNPDCP referitoare la faptul că, în situația din speță, petiționarul nu a respectat procedura prestabilită de art. 27 alin.(1) al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal sunt neîntemeiate, or, o cerere depusă către angajații întreprinderii SRL „Alco Logistic” nu poate fi considerată drept probă în cadrul unei proceduri administrative, în virtutea respectării prezumției de nevinovăție.

12. A punctat că din probele anexate la materialele dosarului administrativ, și anume din demersul datat cu data de 29 aprilie 2021 rezultă că în mijlocul de transport al reclamantului a fost instalat sistemul de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) pe acțiunile pretins ilegale ale cărora, reclamantul s-a plâns, ceea ce denotă caracterul real, nu ipotetic al utilizării fără consimțământul petiționarului a datelor cu caracter personal ale petiționarului, și respectiv, ilegalitatea activității reprezentanților SRL „Alco Logistic”.

13. Totodată art. 27 alin. (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08.07.2011, acordă autorității publice pârâte dreptul de a emite două tipuri de decizii: 1) decizie prin care constată lipsa încălcării, sau 2) decizie privind constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, și doar în cazul constatării încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal - este în drept, fie să suspende operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie să le rectifice, să blocheze sau să distrugă datele neveridice ori obținute ilicit.

14. Susține că răspunsul de finalizare a examinării adresării, este ilegal și neîntemeiat, ori legea nu acordă autorității publice pârâte dreptul de a emite asemenea răspuns (legea impune exhaustiv emiterea sau a unei decizii privind lipsa încălcării sau a deciziei de constatare a încălcării). Astfel răspunsul din 14 ianuarie 2022 este ilegal în fond. Or, probatoriul acumulat impunea necesitatea emiterii unei decizii de constatare a încălcării prevederilor legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, prin urmărirea de către reprezentanții SRL „Alco Logistic” a mijlocului de transport al reclamantului.

15. Notează că, în situația în care autoritatea publică pârâtă nu a examinat plângerea sub toate aspecte, cu nerespectarea principiului contradictorialității și al egalității armelor, consideră că temeinicia răspunsurilor, emise de CNPDCP contravine situației de fapt și de drept, iar

probatoriul anexat la plângere demonstrează că dreptul reclamantului la protecția datelor cu caracter personal a fost încălcat, răspunsurile contestate urmau a fi reexamineate de CNPDCP cu emiterea unei decizii privind constatarea că, dreptul reclamantului Tronciu Evghenii protejat de art. 1 al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a fost încălcat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin încheierea din 8 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a atras în proces în calitate de terț SRL „Alco Logistic”.

17. Prin hotărârea din 14 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a anulat decizia adoptată în procedură prealabilă nr.02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și s-a obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova să examineze în fond plângerea lui Evgheni Tronciu, înregistrată cu nr. intrare T-624/21 din 1 noiembrie 2021. S-a încasat de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în folosul lui Evgheni Tronciu suma de 3500 lei cu titlu de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 27 iunie 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 14 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 30 octombrie 2023 a depus cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Evgheni Tronciu să fie respinsă ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 9 iulie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 14 iunie 2023.

20. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 19 alin. (1), 20 alin. (1) lit. a), d), e), i), m) și n), art. 27 alin. (1) – (3) din Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

21. Curtea de Apel a constatat că, prima instanță într-un mod justificat a concluzionat că decizia adoptată de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022 poartă un caracter intermediar și/sau informativ, din care nu se atestă cu certitudine dacă Centrul a admis sau a respins plângerea intimatului Tronciu Evgheni.

22. A subliniat că, după cum rezultă din prevederile art.27 alin.(3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, ca rezultat al examinării plângerii, Centrul urma să emită o decizie motivată, prin care să constate lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit. În cazul lipsei sau insuficienței probelor ce ar demonstra încălcarea, Centrul constată, prin decizie motivată, lipsa încălcării.

23. La fel, Completul judiciar a considerat că prima instanță corect a reținut ca fiind relevant acel fapt că, etapele procedurii administrative sunt reglementate de Titlul II, Cartea a II-a a Codului administrativ. Astfel, instanța de fond just a constatat că pentru emiterea răspunsului nr. 02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a inițiat o procedură administrativă, contrar prevederilor art. 69 din Codul administrativ.

24. A notat că, contrar prevederilor art. 70 și art. 44 alin. (2) din Codul administrativ, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a prezentat instanței nici o probă din care să rezulte că reclamantul cel puțin a fost înștiințat despre inițierea procedurii administrative pentru emiterea deciziei nr. 02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022, or, participarea reclamantului la procedura administrativă este obligatorie.

25. Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul părții apelante cu referire la faptul că în speță, autoritatea publică nu a fost obligată să informeze în scris participanții la proces despre inițierea procedurii administrative, întrucât procedura administrativă nu a fost inițiată din oficiu, iar în cadrul acesteia nu au participat alte persoane așa cum prevede art. 70 din Codul administrativ, în acest context, reținând prevederile art. 70 alin. (2) din Codul administrativ.

26. A subliniat că, sunt greșite argumentele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal că în speță în procedura administrativă nu au participat și alte persoane. Or, în plângerea depusă este vizată SRL „Alco Logistic”, fiind deplânse pretinse încălcări de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal, prin intermediul sistemului de supraveghere-urmărire GPS instalat de către reprezentanții SRL „Alco Logistic” în interiorul mijlocului de transport „XXXX”. Respectiv, autoritatea publică pârâtă a fost obligată să clarifice starea de fapt prin efectuarea investigațiilor, reglementate de art. 85 din Codul administrativ, clarificând situația asupra probelor și faptelor invocate de petiționar în plângerea depusă.

27. A notat că, situația din speță nu se încadrează în circumstanțele descrise în norma legală prevăzută la art. 95 din Codul administrativ, din care considerente Completul judiciar a respinge ca nefondat argumentul

apelantului despre lipsa temeiurilor legale de informare în scris a participanților la proces despre inițierea procedurii administrative.

28. Instanța de apel a constatat că prima instanță într-un mod justificat a concluzionat că decizia nr. 02/2-05/118 din 14 ianuarie 2022, prin care Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal s-a expus asupra cererii prealabile, a fost emis cu încălcarea procedurii și urmează a fi anulată, iar la rândul său, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal urmează a fi obligat să examineze în fond plângerea depusă de Evgheni Tronciu, înregistrată cu nr. de intrare T-624/21 din 1 noiembrie 2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 24 iulie 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 iulie 2024 a Curții de Apel Chișinău, iar la 11 octombrie 2024 a depus cerere de recurs motivat prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Evgheni Tronciu să fie respinsă ca neîntemeiată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

30. În motivarea recursului a indicat că, nu poate fi de acord cu argumentele invocate de către Curtea de Apel Chișinău în decizia din 14 iunie 2024.

31. A notat că, cet. Evgheni Tronciu, după recepționarea răspunsului CNPDCP nr. 02/2-05/3285 din 29 noiembrie 2021, urma să se conformeze prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal și de sine stătător să realizeze drepturile garantate de capitolul III din legea prenotată și să se adreseze operatorului de date, la caz SRL „Alco-Logistic”, pentru a solicita informații detaliate în legătură cu scopul și temeiul legal al prelucrării datelor cu caracter personal ce îl vizează, manifestate prin supravegherea/urmărirea prin intermediul GPS (navigator), instalat de către reprezentanții operatorului.

32. Subliniază că, articolele 12-14, 16-17 ale Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, consacră drepturi personale și inviolabile (dreptul la informare; dreptul de acces, dreptul de intervenție, de opoziție, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale), pe care subiectul datelor cu caracter personal le realizează de sine stătător, ceea ce oferă ultimului nu doar posibilitatea de a avea un control asupra datelor sale cu caracter personal, ci și de a remedia de comun cu operatorul eventuala incertitudine vizând pretinsa neconformitate, în cazul în care consideră că anumite operațiuni de prelucrare a datelor efectuate de anumiți operatori sunt ilegale.

33. După epuizarea căii de acces, ori în cazul în care operatorii de date cu caracter personal/persoana împuternicită de operator refuză, nemotivat, să prezinte informații relevante ori să răspundă la cererea/cererile subiectului de date, ultimul are dreptul de a ataca acțiunile sau inacțiunile acestuia/acestora către CNPDCP.

34. În acest context, atrage atenția că, CNPDCP nu a refuzat examinarea plângerii cet. Evgheni Tronciu, înregistrată cu nr. T-624/21 din 1 noiembrie 2021, însă, a informat subiectul de date despre necesitatea respectării prevederilor art. 27 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, cu care petentul nu s-a conformat.

35. Prin urmare, la emiterea răspunsului nr. 02/2-05/3285 din 29 noiembrie 2021, CNPDCP a făcut uz de cadrul legal și a informat petentul/intimatul că, în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, în temeiul art. 13, 14 și 16 al Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, este în drept, din motive întemeiate și legitime legate de situația particulară, să realizeze dreptul de acces, intervenție sau opoziție față de operatorul - SRL „Alco-Logistic”.

36. Indică că, CNPDCP nu are statutul unui intermediar în cadrul realizării drepturilor subiectului de date. Respectiv, cet. Evgheni Tronciu, în calitate de subiect al datelor cu caracter personal; urmează să-și realizeze de sine stătător dreptul de acces, intervenție și opoziție adresându-se direct către operator, pentru a solicita informații detaliate în legătură cu scopul și temeiul legal al prelucrării datelor cu caracter personal ce îl vizează, etc.

37. În cazul în care operatorul de date cu caracter personal refuză, nemotivat, să se conformeze prevederilor legale, subiectul de date cu caracter personal are dreptul de a contesta acțiunile sau inacțiunile acestuia la organul abilitat cu apărarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal.

38. Or, petentul avea o obligația procedurală, expres prevăzută de lege, de a se conforma solicitării de a aduce completările necesare pentru îndeplinirea rigorilor legale. Lipsa de acțiune în acest sens din partea sa, prin neconformarea cu cerințele imperative ale art. 27 alin. (1) a condus la imposibilitatea examinării pe fond a plângerii. În concluzie, responsabilitatea pentru neavansarea procedurii administrative revine exclusiv petentului, în contextul în care cadrul legal stabilit impune respectarea unor proceduri/obligații.

39. În consecință, CNPDCP consideră că, intimatul Evgheni Tronciu a eșuat să probeze cele invocate în plângerea adresată Autorității de protecția datelor cu caracter personal, în maniera prescrisă de legislator la art. 93 din Codul administrativ și art. 27 alin.(1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar recurentul, în răspunsul contestat a reflectat motivele soluției adoptate prin exercitarea unei discreții decizionale elocvente.

40. Mai indică că, în decizia sa, Curtea de Apel Chișinău a specificat că, la data de 28 decembrie 2021, cet. Evgheni Trociu a expediat în adresa SRL

„Alco Logistic” o cerere prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal în privința sa. Prin răspunsul SRL „Alco Logistic ” nr. 3 din 21 ianuarie 2022 a informat intimatul că reprezentanții SRL „Alco Logistic” nu au instalat careva sisteme de supraveghere-urmărire GPS (Navigator) în interiorul mijlocului de transport „XXXX”, anul XXXX, cu nr. de înmatriculare XXXX, în scopul prelucrării datelor reclamantului.

41. La caz menționează că, la momentul depunerii petiției, și nici ulterior, intimatul nu a prezentat CNPDCP un astfel de răspuns din partea SRL „Alco Logistic”, care putea fi luat în considerare de CNPDCP la examinarea și luarea unei decizii obiective pe caz.

42. Suplimentar, nu poate reține argumentul invocat de instanța de apel precum că, CNPDCP nu a inițiat nici o procedură administrativă, contrar prevederilor art. 69 Cod Administrativ, or, potrivit alin. (1) din același articol, procedura administrativă se inițiază la cerere. Corespunzător alin. (2) în cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă. Astfel, prevederile menționate supra nu presupun obligativitatea demarării unui control pentru a iniția o procedură administrativă, or, la caz, procedura administrativă a fost inițiată la cererea cet. Tronciu Evgheni.

43. De asemenea, nu pot reține argumentele instanței, prin care invocă prevederile art. 70 alin. (2) Cod administrativ, precum că prima acțiune la inițierea procedurii administrative la cerere este informarea în scris a participanților, iar CNPDCP nu a prezentat nici o probă din care să rezulte că reclamantii cel puțin au fost înștiințați despre inițierea procedurii administrative, or, corespunzător prevederilor art. 70 Cod administrativ, obligația autorității publice de a informa părțile revine doar în cazul dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu (fapt ce nu este relevant în speță examinată), fie în cazul dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane (ordine în care sunt informate acele alte persoane despre procedura inițiată).

44. Considerăm că CNPDCP, ghidat de prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a subliniat corect că plângerea adresată trebuie să fie completă și să conțină toate informațiile și dovezile necesare privind exercitarea drepturilor garantate de legea menționată. Este responsabilitatea petiționarului să furnizeze detalii adecvate despre demersurile efectuate în raport cu operatorul sau persoana împuternicită reclamată și să prezinte dovezi pertinente pentru a susține pretențiile sale. CNPDCP a acționat conform acestei cerințe și a informat petiționarul despre importanța includerii tuturor elementelor necesare.

45. În acest caz, CNPDCP a respectat întru totul principiile legale statuate în Codul administrativ și Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal la examinarea plângerea intimatului, înregistrată cu nr. T-624/21 din 1 noiembrie 2021.

46. În opinia CNPDCP, instanța de apel nu a examinat toate aceste aspecte esențiale și probatoriile prezentate în cauză, fapt care determină necesitatea unei reevaluări la nivelul instanței superioare pentru a asigura o soluție justă și echitabilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

48. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

49. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

50. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 12 septembrie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 126).

52. Cererea de recurs a fost depusă la data de 11 octombrie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

53. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

54. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

55. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

56. Instanța de recurs atestă că, în cererea de recurs Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a indicat în mod expres nici un temei de admisibilitate a recursului stabilite la art. 245¹ din Codul administrativ. Criticile din recurs se limitează doar la expunerea fondului cauzei, fiind analizate și apreciate de către instanța de apel. Motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

57. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției

legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

59. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei* [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

60. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

61. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Ana Cucerescu